

Република Србија
Привредни апелациони суд
3 Пж 2166/15
26.08.2015 године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Александре Поповић, председника већа, судија Младена Николића и Драгољуба Јанковића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Чистоћа“ Нови Сад, чији је пуномоћник Коста Милић, адвокат из Новог Сада, против туженог „VRT BRICOM“ д.о.о. из Новог Сада, чији је пуномоћник Мирослав Лотина, адвокат из Новог Сада, ради дуга, вредност предмета спора 15.831,72 динара, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Привредног суда у Новом Саду 3 П 2509/2011 од 05.03.2015. године, донео је у седници већа одржаној дана 26.08.2015. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба туженог као неоснована и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Привредног суда у Новом Саду 3 П 2509/2011 од 05.03.2015. године, у ставовима I и III изреке.

Образложење

Првостепеном пресудом у ставу I изреке обавезан је тужени да тужиоцу плати главни дуг од 15.831,72 динара са законском затезном каматом на појединачне износе почев од 26.04.2011. године до исплате. Ставом II изреке делимично је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на појединачне износе главног дуга почев од датума ближе означених наведеним ставом изреке па до 26.04.2011. године, као неоснован. У ставу III изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 59.200,00 динара. Ставом IV изреке укинута је решење о извршењу Привредног суда у Новом Саду Ив 4007/2011 од 29.04.2011. године. У ставу V изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка и за накнаду ПДВ.

Против првостепене пресуде тужени изјављује благовремену жалбу, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, посебно указујући на битну повреду из члана 361. став 2. тачка 12) Закона о парничном поступку, због које се пресуда не може испитати. У жалби истиче да су нетачни наводи тужиоца да је туженом вршио услуге изношења смећа и да тужени није пословао на адреси Косте Рацина бр.

16 у Новом Саду, већ на адреси Масарикова бр. 18 у Новом Саду. Предлаже да се првостепена пресуда у побијаном делу преиначи и тужбени захтев одбије у целини, а туженом досуде трошкови поступка.

Испитујући побијану одлуку, у смислу члана 372. став 1. и 2. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку не постоји битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1), 2), 5), 7) и 9) Закона о парничном поступку, на коју другостепени суд пази по службеној дужности, сходно члану 372. став 2. истог закона. Изрека првостепене пресуде је јасна и непротивречна сама себи или изведеним доказима, а у образложењу су наведени разлози о свим битним чињеницама, па стога нема ни битне повреде из члана 361. став 2. тачка 12) Закона о парничном поступку, на коју се жалбом неосновано указује.

Предмет тужбеног захтева је потраживање цене за извршене услуге изношења смећа из пословног простора туженог на адреси Косте Рацина бр. 16 Нови Сад, по испостављеним рачунима за период октобар 2009 – март 2011. године у укупном износу од 15.831,72 динара које тужени није платио о доспелости.

Тужени је оспоравао постављени тужбени захтев и по основу и по висини, наводећи да са тужиоцем нема закључен уговор о пружању комуналних услуга, да тужилац није вршио услуге изношења смећа из пословног простора у ком је тужени обављао делатност, јер тужени није пословао на адреси Косте Рацина бр. 16, Нови Сад, на коју су се односили утужени рачуни већ на адреси Масарикова бр. 18 у Новом Саду.

Првостепени суд је у ово спору мале вредности на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право када је обавезао туженог на исплату утуженог износа, налазећи да је тужилац пружио услуге изношења смећа туженом, који је корисник комуналних услуга чију накнаду тужилац као давалац услуга потражује, сходно одредбама Одлуке о одржавању чистоће („Сл. лист Града Новог Сада“ бр. 16/98, 18/98, 10/2001, 47/2006 и 25/2010), као и да је износ тужбеног захтева тужилац определио у складу са Одлуком о утврђивању цена услуга изношења, одвоза и депоновања смећа („Сл. лист Града Новог Сада“ бр. 9/2009).

Обавеза плаћања цене за услугу одржавања чистоће прописана је чланом 28. Одлуке о одржавању чистоће, и то за све кориснике ове услуге, у које између осталих спада и овде тужени, по цени утврђеној сагласно одредби члана 1. тачка 2. Одлуке о утврђивању цена услуга изношења, одвоза и депоновања смећа. При томе, прописана обавеза не зависи од тога да ли и у којој мери обвезник доприноси настанку смећа, већ је она заснована на припадности категорији корисника услуга.

Неосновани су жалбени наводи да тужени није закључио уговор са тужиоцем, те да због тога не може бити обвезник плаћања накнаде. Уговорни однос о пружању комуналне услуге свакако настаје започињањем коришћења комуналне услуге, односно почетком пружања комуналне услуге. Тужени је користио комуналне услуге које му је пружио тужилац, па је зато обавезан да плати и њихову цену.

Што се тиче жалбених навода да првостепени суд није правилно утврдио на којој адреси је било седиште туженог, и да је то било од утицаја на правилност побијане пресуде, они су неосновани. У конкретном случају, првостепени суд је битне чињенице за одлучивање у овом спору утврдио из

писаних доказа приложених до закључења главне расправе, и то из извода Агенције за привредне регистре од 12.04.2011. године и од 30.05.2013. године, а о овим битним чињеницама нема противречности између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа и самих тих исправа.

На утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право и то одредбе члана 17. став (1), 262. став (1), члана 277. став (1) Закона о облигационим односима, када је обавезао туженог на исплату утуженог износа са припадајућом затезном каматом.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, јер је донета на основу одредби чланова 149, 150. и 159. Закона о парничном поступку, а трошкови су правилно одмерени, у складу са важећом Таксеном и Адвокатском тарифом.

Из изложеног, на основу члана 375. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

МН/ДЦ/ВМ

Председник већа-судија
Александра Поповић, с.р.

За тачност отправка